

Komponera - ta sig ur fixering vid aktionen

Motstånd är att komponera, att precis som musiker och konstnärer ta isär, flytta och sätta ihop. Civil olydnad är att skapa kompositioner. Olydnaden förvandlas till musik. Politik blir konst.

Min bild av plogbillsaktioner och Hope & Resistance är att vi redan på slutet av åttitotalet blev bra på att organisera. Vi byggde upp en väl fungerande organisation. Organisation i betydelsen organ med olika funktioner. Men vi glömde komponerandet. Vi tänkte inte så mycket på hur vi kunde komponera saker, händelser och gemenskaper så de stärkte varandra.

Vår relation till motpart, till varandra, till andra folkrörelser är avgörande för motståndet. Hur vi komponerar dessa relationer är minst lika avgörande som en effektiv organisation. De franska filosoferna Gilles Deleuze och Felix Guattari menar att kompositionen är viktigare än organisationen:

“It is a question not of organization but of composition; not of development or differentiation but of movement and rest, speed and slowness”.(1)

Gilles Deleuze, Felix Guattari, A Thousand Plateaus capitalism and schizophrenia, 1987, original 1980, p 255.

Politisk förändring är inte att sätta ihop statiska legobitar. Politiskt motstånd sätter fart på saker. Eller så får vi dem att sakta ner. Stanna upp. Platser och saker sätter dessutom fart på oss, eller så får de oss att stanna upp.

Deleuze och Guattari visar hur rörelse, vila, hastighet och långsamhet både komponerar och bildar kompositioner.

Motstånd blir därmed inte bara aktioner, rättegångar och fängelse. Det blir även relationen till boende, resor, promenader, fika, festivaler.

Välkomna motståndare

Och hur vi bjuder in våra motståndare. Motståndets motståndare, andra

maktordningar, är med och komponerar befrielsen.

Gandhi menade att det var avgörande för den politiska förändringen att inte komponera motståndet som Vi och Dom. Civil olydnad som pekar ut oss som de goda och de andra som problemet skapar en helt annan komposition än sårbara möten. Sårbara möten med andra parter som också är intrasslade i våld och förtryck.

När vi stöter bort våra motståndare bygger vi andra kompositioner, andra samhällen, än när vi välkomnar dem.

Kompositionen gör små detaljer viktiga. Små saker under civil olydnad; som vår omsorg till våra motståndare; vem vi pratar med och vem vi inte pratar med; kan ändra meningen med aktionen.

Otto. För mig finns det något affirmativt i att tänka kompositioner och hacking; att alla som befinner sig i ett system kan vara delaktiga i att förändra ordningen eller ordnandet, men också att vi faktiskt kan förändra kompositionens tonart med, från en tonart präglad av rädsla och förtvivlan till en tonart av omsorg och hopp. Den som spelar "falskt" i kompositionen, kan vara den som leder över de andra till att testa denna nya skala.

Texten är utkast för boken *Mode och motstånd* av Otto von Busch och Per Herngren (Korpen, 2016).

Fotnot

(1) Gilles Deleuze, Felix Guattari, *A Thousand Plateaus capitalism and schizophrenia*, The University of Minnesota Press, 1987, original 1980, p 255.